

FRONTLINER

AZ SPL – ÚJ ZÁSZLÓSHAJÓJA

Nemrégiben volt szerencsém a kezem közé kaparintani a német gyártó Sound Performance Lab – röviden SPL – új zászlóshajóját, a Frontliner-t (nem keverendő a Frontier Design-nal!). Ránézésre mind funkció, mind dizájn szempontjából teljes összhangban megtervezett channel strip. Első pillantásra az alapvető beállítási lehetőségek – az előfok, a vonalszintű bemenet, a DeEsser, a kompresszor, az EQ és a kimenő jelszintet vezérlő poti – szem elé kerülnek. Nézzük meg egy kicsit közelebről is!

Tetszetős, hogy az előfok előtti illesztőket vizuálisan is a vas elejére csoportosították. A fantom-táp visszajelző LED-je a jól megszokott piros, a fázist is kedvünkre forgathatjuk, a mélyvágó szűrőt (a szokásostól eltérően 85Hz és 6dB/oct) és a PAD-ot is itt találjuk. Az előfok diszkrét félvezetős/csöves hibrid áramkörökkel van összerakva, így kombinálják a félvezetős erősítők kis zaját és nagy dinamikatarományát a csöves erősítők „szoft-klippelés” tulajdonságaival, ez használat közben magasfokú szabadságot jelent. Kívánságunkra a gyártó extraként Lundahl be- és/vagy kimeneti transzformátorral vérteli fel, akárcsak a Kultube-ot vagy a GainStation-t, ezzel a jónál még jobb minőséget érhetünk el, hibátlan vintage szandot produkál, éljenéljen!

További feature-ként a nagyobb impedanciás hangszer-/vonalszintű bemenet ohmosan is el van különítve, illetve a csövet is boostolhatjuk +15dB-el a +6dB helyett (ez a csöves előfokok standard erősítése). A csöves fokozaton átvezetett hangot a Tube Saturation című potival vezérelhetjük a kimenetre. Külön-külön potméterrel vezérelhető a mikrofonelőfok és a vonalszintű jel is. Az előfok hangja leginkább a GainStation-ére emlékeztet.

A strip középső részeibe az SPL egyéb kultikus vasait gyógyították, így a De-Esser és a DynaMaxxot. A De-esser nem a hagyományos EQ+kompresszor elven működik, hanem fázist fordít, automatikusan érzékeli a zavaró frekiket, amiket szűrőkkel el is távolít, majd ezt az egészet hozzáadja az eredeti hanghoz, magyarul szóval nem károsodik a hangspektrum. Hogy mennyire vágja ki az „sz”-t, az S-Reduction feliratú potival szabályozhatjuk. Ha nincs szükségünk sziszegésgátlóra, gombnyomásra kizárhatjuk ezt a részt a jelútból. A kompresszort és az EQ-t a jelútban az „EQ-pre COMP” nevű kapcsolóval

felcserélhetjük, esetleg masteringnél lehet ennek jelentősége, ha a dinamikasabályzó Limiter részét használnám inkább. Auto módba kapcsolva az Attack és Release potik az automatizációt befolyásolják, a leglassabb értéket tudjuk megadni, ami alatt interaktívan változtatja magát a bejövő jel nagyságának függvényében, kiküszöbölve azt az általános problémát, hogy sosem lehet tökéletesen beállítani a kompresszor reagálási/elengedési idejét, hangos részeknél túl lassú, halk résznél túl gyors. Make-Up-pal gondoskodhatunk a megfelelő kimenő jelszintről, a VUmeter alatt található GR módba kapcsolva a GainReduction szintet mutatja majd, ezzel visszaállíthatjuk az elvesztett decibelet. A kompresszor limiterként viselkedik, ha a Ratio-t teljesen jobbra csavarjuk. Az EQ-t bekapcsolva két félparametrikus szabályzóval állunk szemben, 4-5 oktáv szélességben szűr. Külön okosság, hogy a nagyobb emelés/vágás hatására fordított arányban csökken a sáv szélesség. Ezzel a feature-rel elég gyorsan megtalálható egy nemkívánt frekvencia. A magasvágó szűrőt itt Air Band-nek nevezik (ez sincs ráírva, de azért 17,5KHz-en működik). A VU-méter megér egy külön imát, érzékeltlenebbé tehetem az alá épített -10dB-es kapcsolóval, ez nagyon hasznos, tud lenni, ha egy nála kb 3x érzékenyebb eszközzel kell összeszintezni, sőt, ezt még fokozzák egy újabb kapcsolóval, ami vált a VolumeUnit illetve a PeakProgramMeter viselkedésmód közt, a VU egy átlagos értéket mutat, a PPM viszont csúcserőértéket (egyébként 3dB szintkülönbség van a kettő között). Láthatunk még itt egy kimeneti szintet szabályzó potmétert és egy kimenetet záró Mute-ot.

A „fölelhajóls” technikával kábelező nyaktergető technikusok legnagyobb öröme az aljzatok fejfelé is feliratozva vannak a készülék backpaneljén.

És itt találjuk a lényegét: ami exkluzív módon különlegessé teszi a vasat, hogy minden előlapról vezérelhető processzáló egység (de-esser, kompresszor, eq) a vas hátsójáról inzerálható, tehát be-/kijáratokkal van szerelve, így válik ez az egyetlen eszköz három úton – az előfokkal együtt négy úton – is szimultán használható analóg Plugin-né. Ha nem dugunk a dugaljokba semmit, a jel a Frontliner dizájnját követve halad át, egy patch panelre kifejtve azonban teljes értékű mixing- és mastering-eszköztárat használhatunk, hasonlóan a RackPack-hez. Ezek aktiváló gombjait az előlapon találjuk, a gombok hosszabb nyomva tartásával csoportokat is csinál. A bemeneti szabályzóknál lévő fantom-tápot egy hátsó kapcsolóval kiiktathatjuk, erre a célra tettek ide egy másikat is.

Láthatunk itt még bemeneti fesz-kapcsolót, a betápon egy olvadóbiztosítékot, földelő kapcsolót is, és kiegészítésként egy nyílást az opcionális AD Konverternek, aminek a túlvezérlésjelzője és a második bemenete alapjáraton megtalálható az eszközön. Az ADC bővítő két csatornás eszköz, ha van külső jel az AD Input2 feliratu aljba vezetve, úgy azt a digitális jelhez fogja routolni, máskülönben a Main Outot fogja routolni az első jeltől függetlenül. 24/96, Optikai ki- és SPDIF be-/kijárat, manuális 44,1- vagy 48-, illetve szorzó kapcsoló, így már 96kHz-en mintavételezhet, über alles!

Az a hátrányaihoz írható, hogy a bekapcsolója a hátlapon van, más hiányosságát a bőség zavarában nem érzek.

Egy channel strip megismeréséhez szerintem hónapos munka szükséges, erre most idő hiányában nem volt lehetőség, de egy rendkívül meggyőző és különleges vasat ismerhetünk meg. Véleményem szerint az ár/érték aránya a közepesen elfogadható kategóriába tartozik, a bruttó 412 000 Ft-os árával középfelső kategóriás felhasználók körét célozza meg a gyártó, de ettől függetlenül a sokrétű szolgáltatásai miatt egy középszintű setupban is el tudom képzelni. A hazai képviselőt a CODA Stúdió látja el.

Farkas Balázs